

— Det ærede 4de Medlem for 1ste Kres (Oct. Hansen) udtalte sig endelig om et Par specielle Spørgsmaal. Den § 4, man har sat ind i Lovforslaget, kan jeg stadig ikke finde heldig, ikke fordi jeg ikke skulde sympatisere med, at man i størst muligt Omfang skal staffe Folk Udgang til at udøve deres Valgret, ogsaa dem, der ere i Statstjeneste og Privattjeneste, men det forekommer mig, at dette Forhold hidtil har reguleret sig selv ganske godt, og for Statstjenestens Vedkommende vil det ikke være ubekendt, at man har strakt sig saa langt som paa nogen Maade muligt. Men der er stor Forskel paa dette Forhold og saa paa at give vedkommende Ret til at sige: Jeg vil have det ordnet paa den og den Maade. Jeg tror ikke, at man gør vel i at indstøtte det, og at gaa til offentlig Forsølgning i den Slags Tilfælde tror jeg paa ingen Maade gaar an. Jeg tror ikke, at det kan siges, at § 4, som den nu er vedtagen, er en Pryd for Lovforslaget. Det ærede Medlem omtalte ogsaa, at det efter hans Mening var ønskeligt at komme til Valg, der krævede absolut Flertal. Jeg er ikke enig med den ærede Taler deri. Der kan naturligvis siges forskelligt for og imod den Ting, men som vor nuværende Valgordning er til Folketinget, tror jeg ikke, det vil være rigtigt at gaa til nogen saadan Regel. Vilde man gøre det, maatte man skære langt dybere ind i den nuværende Valgordning, saa kunde man komme til mange forskellige Ordninger og maaste ogsaa til denne, men med den nuværende Navne tror jeg ikke, at det vilde være rigtigt at gaa dertil.

Jeg paaskønner, som sagt, at Forslaget er modtaget med Interesse fra de forskellige Sider, og jeg haaber, at Landstinget vil give det en saa indgaaende Behandling som muligt og fuldende det i en rimelig Tid, der er jo ikke saa lang Tid tilbage. Det er vist overalt erkendt, at dette Forhold bør omordnes, men det vil jo paa den anden Side erkendes, at ligesom det for Regeringen har været ret vanskeligt at komme til et Resultat, kan man ikke fortaente Rigsdagen i, at dens forskellige Afdelinger ville se sig vel for, og hvis der behøves flere Dplysninger, skulle de være til Tjeneste. Jeg tror, at det er ganske nødvendigt, at Tinget, hvis det vil komme til et Resultat, nøje gransker det, der er vedtaget i Folketinget, og sammenligner det med Regeringsforslaget, saa har jeg den Overbevisning, at man i alt væsentligt vil komme til at slutte sig til Regeringens Forslag frem for til Folketingets.

Andersen: Den højtærede Minister mente ikke, at jeg havde Ret, naar jeg fremsatte den Bemærkning, at $\frac{7}{8}$ af Vælgerne i 5te Kres ikke havde Repræsentationsret. Det kan maatte være, at den højtærede Minister har Ret i, naar han ser hen paa Forholdene, saaledes som de ere i Øjeblikket, at mine Partifæller i 5te Kres have Repræsentationsret, om end ikke i den Udstrækning, som de burde have det, men jeg tror dog, at alle Højrevælgerne, der findes i 5te Kres, føle sig berøvede deres Repræsentationsret i Folketinget. Hvis 5te Kres blev delt i Henshold til Grundlovens § 32, vilde Højrevælgerne i 5te Kres saa afstille, i alt Fald nogle, Repræsentanter valgt ind i Folketinget, ligesom ganske sikkert ogsaa Socialdemokraterne ville saa nogle, men Højre er for Tiden, naar man ser ret paa Sagen, berøvet sin Repræsentationsret i 5te Kres lige over for Folketinget.

Oct. Hansen: Da jeg i mit første Foredrag udtalte, at der ogsaa var Vilkaarligheder i den ærede Ministers Forslag, troede jeg ikke, det kunde misforstaaes saaledes, som om jeg derved vilde sige, at man havde valgt Snddelingen uden fornuftige Hensyn; jeg vilde kun udtale det med samme Ret og i samme Forstand, som jeg tror, den ærede Minister udtalte med Hensyn til Folloetingsudvalgets Fordeling, at naar man forlader Amtsgraenserne, kommer man ind paa Vilkaarlighed. Det er altid saaledes, naar man skal trække visse Graenser, som ikke fra første Færd ere givne med en vis Nødvendighed, saa vil der gøre sig et Moment af Vilkaarlighed gældende, idet der bliver Spørgsmaal om, hvorvidt det ene Hensyn skal være overvejende eller det andet. Naar den ærede Minister i sit Forslag dog ret ofte har været i det Tilfælde at skulle staffe et større Antal Krese i et Amt, end der hidtil har været, har der maattet finde en Omlægning Sted af Kommunerne, hvorved forskellige Hensyn kunne have trængt sig frem, og det kan ofte have været vanskeligt at vælge mellem dem. Men der er det, at jeg tror, at den ærede Minister har stabt sig selv en Vanskelighed, som ikke behøvede at være til Stede, ved at fastholde Amtsgraenserne absolut, og det er gjort absolut i den ærede Ministers Forslag, hvis jeg ikke huster fejl. Man vil meget mere, synes jeg, undgaa Vilkaarlighed i den flette Forstand, naar man ikke opstillede visse Hensyn som absolute. Man skal ikke opstille Sndbyggertallet 16,000 som et absolut Hensyn, thi derved kommer man til en mindre heldig og, om jeg maa